

Sygn. akt V GC 279/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 styczeń 2015r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Nowak

Protokolant: stażysta Katarzyna Michałowska

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa: K. K.

przeciwko: (...) SA w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powódki K. K. kwotę 1070,10 (jeden tysiąc siedemdziesiąt złotych dziesięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lutego 2014 roku do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powódki K. K. 251 (dwieście pięćdziesiąt jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 197 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Iwona Nowak

Sygn. akt V GC 279/14

UZASADNIENIE

Powódka K. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. W W. kwoty 1.070,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 2 stycznia 2014 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powódka wskazała, że dochodzona pozwem kwota stanowi należne powódce wynagrodzenie za wynajęcie samochodu dla poszkodowanego R. K. , którego to pojazd został uszkodzony w dniu 16 grudnia 2013 roku przez sprawcę ubezpieczonego u pozwanego .

Powódka dochodzi od pozwanego należności za czas trwania najmu pojazdu zastępczego od dnia 16 grudnia 2013 roku do dnia 7 stycznia 2014.roku. Poszkodowany dokonał cesji wierzytelności jemu przysługującej względem pozwanego w zakresie kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Powódka wystawiła fakturę VAT w dniu 8 styczeń 2014 roku , w której to stawka za najem za pierwsze 5 dni została określona na kwotę 160 złotych netto za dobę , i za resztę dni tj 17 dni po 140złoty netto za dobę. Łączna kwota brutto wyniosła 3.911,40 złotych.

Pozwany (...) S.A. W W., wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i jego zdaniem czas trwania najmu przez 22 dni jest czasem rzeczywistym . Zakwestionował stawkę najmu . Pozwany uznał stawkę najmu w kwocie 105 złotych i z tytułu najmu pojazdu wypłacił dla powódki 2841,30 złotych .W ocenie pozwanego, stawka dobowa najmu jest zawyżona.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 16 grudnia 2013 roku doszło do kolizji w wyniku, której uszkodzony został samochód marki F. (...) o nr rej (...) należący do R. K.. Sprawca kolizji był ubezpieczony u pozwanego

(dowód: pozew o zapłatę – k. 2-3,)

W okresie od 16 grudnia 2013 roku do 7 stycznia 2014 poszkodowany , wynajmował od powoda pojazd zastępczy marki H. i 30CW o nr. rej (...)

(bezsporne: umowa krótkoterminowego najmu z dnia 16 grudnia 2013 roku – k. 6)

W ostateczności pozwany orzekł szkodę całkowitą.

Na podstawie umowy najmu powód wynajął dla poszkodowanego pojazd w cenie 160 złotych netto za pierwsze 5 dni i w cenie 140 złotych netto za kolejne 17 dni.

Samochód zastępczy był niezbędny dla poszkodowanego.

. W dniu 16 grudnia 2013 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności przysługującej jemu względem pozwanego z tytułu odpowiedzialności na podstawie obowiązkowego OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w związku z kosztami wynajmu pojazdu zastępczego na czas niezbędny do dokonania naprawy pojazdu.

(bezsporne: cesja wierzytelności z dnia 16 grudnia 2013 roku – k. 11)

W dniu 8 stycznia 2014 roku powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) kwotę 3911,40 zł brutto tytułem wynajmu krótkoterminowego za okres od 16 grudnia 2013 roku do 7 stycznia 2014 roku

W przypadku przedmiotowej faktury VAT przyjęto stawkę za dzień wynajmu pojazdu w wysokości 160 złotych netto za 5 pierwszych dni i 140 złotych netto za kolejne 17 dni , zgodnie z obowiązującym u powoda cennikiem. Tego samego dnia powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty zgodnie z wystawioną fakturą VAT.

(bezsporne: faktura VAT – k. 13)

Pozwany potwierdził swoją odpowiedzialność i z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił dla powódki kwotę 2841,30 złotych. Pozwany zakwestionował wysokość stawki najmu.

(bezsporne: odpowiedź na pozew k 31-32 i akta szkody)

W niniejszej sprawie został dopuszczony dowód z opinii biegłego .

(bezsporne – ekspertyza k 90 i nast.)

Biegły miał się wypowiedzieć w przedmiocie czy stawki ,wynajmu ustalone na poziomie 160 i 140 złotych netto są stawkami średnimi stosowanymi na rynku lokalnym. Z opinii wynika ,że zastosowane przez powódkę stawki są stawkami średnimi.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz na podstawie poczynionych ustaleń roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach prywatnych przedłożonych przez strony, które nie były kwestionowane przez strony i nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował przedstawionego przez powoda stanu faktycznego sprawy ani swojej odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia OC sprawcy szkody co do zasady. Natomiast, spór między stronami dotyczył tego, że pozwany zakwestionował dzienną stawkę najmu przyjętą u powódki.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że legitymacja czynna powoda była niekwestionowana.

Uznawszy cesję za skuteczną Sąd przyjął, że podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowi art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Należy pokreślić, iż w kwestii zasadności ponoszenia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego i ich związku ze szkodą w pojeździe wypowiedział się Sąd Najwyższy, rozwiewając tym samym wątpliwości sądów powszechnych oraz zakładów ubezpieczeń przystępujących do likwidacji szkody. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. W uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku, w sprawie o sygn. akt III CZP 5/2011 (Lex nr 1011468), Sąd Najwyższy jednoznacznie wskazał, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej.

Sąd w pełni podziela także wyrażaną wielokrotnie w orzecznictwie jak i przez przedstawicieli doktryny zasadę, że w wypadku pozbawienia właściciela możliwości korzystania z własnego, uszkodzonego pojazdu, ten uprawniony jest do wynajęcia pojazdu zastępczego, którego koszt stanowi szkodę, podlegającą naprawieniu przez ubezpieczyciela sprawcy szkody. Zgodzić się należy również z faktem, że korzystanie przez poszkodowanego z własnego pojazdu mechanicznego nie może być odtworzone przez wykorzystanie środków komunikacji publicznej, są to bowiem odmienne sposoby korzystania z rzeczy. Samochód w sposób bardziej wszechstronny i funkcjonalny zaspokaja potrzeby życiowe właściciela. Korzystanie z niego stało się obecnie standardem cywilizacyjnym i taka jego funkcja będzie się umacniać.

W ocenie Sądu przedstawiona kwota dziennego najmu w wysokości 160 złotych i 140 złotych nie jest stawką wygórowaną. Potwierdził to biegły w niniejszej sprawie.

Sąd uznał zatem przedmiotową stawkę za prawidłową, zgodną z przedstawionym cennikiem i niewygórowaną oraz zgodził się co do zasadności jej naliczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i zebrany w sprawie materiał dowodowy, na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, orzeczono jak w pkt. I wyroku.

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powód poniósł koszty pełnomocnika (180 zł) zgodnie z § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. 2013, poz. 490), opłatę skarbową (17 zł),

opłatę od pozwu (54 zł), co daje w sumie kwotę 251 zł. Skoro zatem powód wygrał niniejszy proces w całości, to należy się mu pełny zwrot kosztów, o czym orzeczono w pkt. II wyroku.

SSR Iwona Nowak

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
  2. odpis uzasadnienia doręczyć pełn. pozwanego;
  3. z apelacją lub za 21 dni;
- O., dni 26 styczeń 2015 roku